

El 4 de març de 1860 es va signar el decret per erigir la parròquia de Sant Josep de Badalona, però l'activitat pastoral de la parròquia no va començar fins al 1869. Encara sense temple ni dependències pròpies, es va establir com a lloc de culte, interinament, l'església de les clarisses de la Divina Providència, al carrer de l'Arnús. L'arquitecte del temple fou el badaloní Joan Amigó i Barriga i la primera part construïda va ser l'actual capella del Santíssim, coronada amb el robust campanar. Es va inaugurar, ja com a temple parroquial el primer de març de 1925. Passada la guerra, l'esforç constructor es va centrar en la nau del temple definitiu. El 1945 es va consagrar el temple parroquial i el 19 de març de 1962 es va inaugurar la seva restauració.

Avui la Parròquia és una comunitat viva que ofereix una important tasca pastoral a la ciutat de Badalona, però també, una no menys important tasca social entre immigrants i és espai d'acollida de persones sense sostre i en risc d'exclusió social. Així la parròquia disposa d'un espai d'acollida anomenat *Folre*. A semblança dels castellers és per donar suport i recolzament a les persones sense sostre i en risc d'exclusió social. Es pot visitar l'exposició de l'Any de Sant Josep que es troba en el deambulatori del presbiteri, que recull una selecció de textos de *Patris Corde* i els dibuixos del Josep Maria Giralt, artista col·laborador de la parròquia.

📍 Enric Borràs, 69-75
08912 Badalona (Barcelona)
☎ 933 843 715
✉ santjosepbadalona@gmail.com

🕒 **Horaris despatx:**
Dimecres i dijous, de 18 a 19:30 h.
Passatge Ventós Mir, 24 (darrera de l'església)

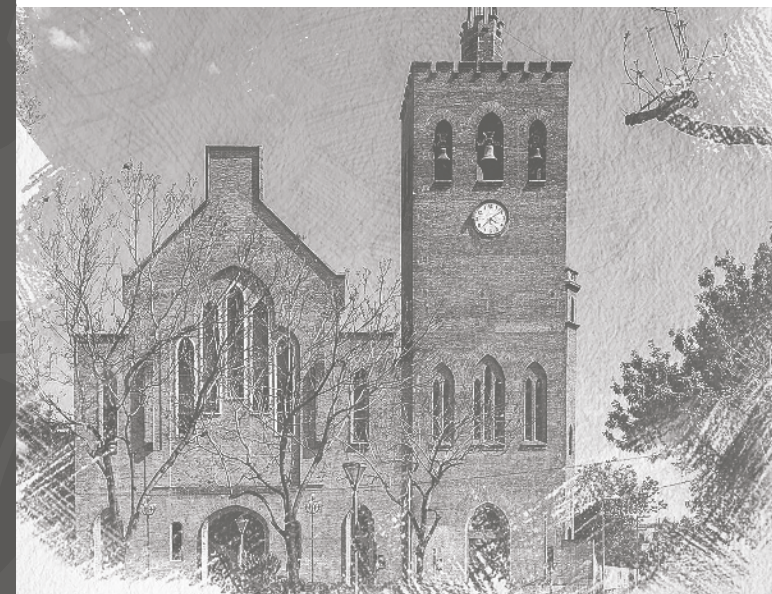
🕒 **Horari de misses:**
de dilluns a dissabte 11 h i 20 h.
Diumenges 9, 11 i 12:30 h

👤 **Lloc per segellar la credencial:**
a la sagristia (de dilluns a dissabte de 9 a 13 h i de 17 a 20 h; diumenges abans i després de les misses)

🚌 **Com arribar-hi:** L2, R1

 ANY DE
Sant Josep
Església Arxidiocesana de Barcelona 2021

Parròquia de Sant Josep de Badalona

 ANY DE
Sant Josep
Església Arxidiocesana de Barcelona 2021

Cinquè dolor: La fugida precipitada a l'Egipte. Cinquè goig: Estar sempre al costat de Jesús i Maria

Què ens diu l'evangeli?

Quan els savis se n'hagueren anat, un àngel del Senyor es va aparèixer en somnis a Josep i li digué:

—Lleva't, pren el nen i la seva mare, fuig cap a Egipte i queda-t'hi fins que jo t'ho digui, perquè Herodes buscarà l'infant per matar-lo.

Josep es llevà, prengué de nit el nen i la seva mare, se'n va anar cap a Egipte i s'hi quedà fins a la mort d'Herodes. Així es va complir allò que el Senyor havia anunciat pel profeta: *D'Egipte he cridat el meu fill.*

Quan Herodes es veié burlat pels savis, es va indignar molt, i ordenà que a Betlem i a la seva rodalia matessin tots els nens de dos anys en avall, l'edat que calculava pel que li havien dit els savis. Així es va complir allò que havia anunciat el profeta Jeremies:

*A Ramà se sent un crit,
plors i grans planys:
és Raquel que plora els seus fills,
i no vol que la consolín,
perquè ja no hi són.*

Mt 2, 13-18

“Veniu, beneïts del meu Pare, rebeu en herència el Regne que ell us tenia preparat des de la creació del món. Perquè tenia fam, i em donàreu menjar; tenia set, i em donàreu beure; era foraster, i em vau acollir; anava despullat, i em vau vestir; estava malalt, i em vau visitar; era a la presó, i vinguéreu a veure'm.”

Mt 25, 34-36

Què ens diu avui a nosaltres?

Josep accepta novament la voluntat de Déu i marxa cap Egipte. Va patir en primera persona el drama de l'emigració, de ser una família de refugiats en una terra d'acollida. Van deixar-ho tot per poder viure. Igual com ho han fet tantes persones que són entre nosaltres, a la nostra arxidiòcesi. Potser ens hem de preguntar com els acollim. El goig de Josep era compartir la vida amb Maria i Jesús allà on anaren.

Si el dolor de la humanitat és el patiment de tants migrants, la nostra alegria ha de ser també acceptar-los i acollir-los, perquè en ells hi és el mateix Jesús. Acollir és estar amb Jesús, amb Maria i amb Josep. És acceptar el ser germans. És viure les Benaurances. És fer, als més necessitats, el que li faríem al mateix Jesús. És, en definitiva, viure l'Evangeli.

Tant de bo que en el nostre cor sentim la veu de Jesús que ens diu “veniu a mi beneïts del meu Pare”, com en l'Evangeli de Mateu, perquè hem sabut acollir i estimar.

Què ens diu el papa Francesc?

“Aquest Nen és el que dirà: «Us ho asseguro: tot allò que feïeu a un d'aquests germans meus més petits, a mi m'ho feïeu» (Mt 25,40). Així, cada persona necessitada, cada pobre, cada persona que pateix, cada moribund, cada estranger, cada presoner, cada malalt són “el Nen” que Josep continua custodiant. Per això s'invoca sant Josep com a protector dels indigents, els necessitats, els exiliats,

els afligits, els pobres, els moribunds. I és pel mateix que l'Església no pot deixar d'estimar els més petits, perquè Jesús ha posat en ells la seva preferència, s'identifica personalment amb ells. Hem d'aprendre de Josep la mateixa cura i responsabilitat: estimar el Nen i la seva mare; estimar els sagraments i la caritat; estimar l'Església i els pobres. En cadascuna d'aquestes realitats hi ha sempre el Nen i la seva mare.”

Carta Apostòlica Patris Corde del Papa Francesc

Sabies que...

... molts ordes religiosos establerts l'Arxidiòcesi de Barcelona tenen a Sant Josep com a model a seguir? Així,

La congregació de Germanes de la Sagrada Família de Bordeus és una família espiritual internacional fundada pel sacerdot Pedro Bienvenido Noailles i el seu carisma es basa en la imatge de Família pròpia de l'Església:

*“En el meu somni la Sagrada Família apareixia com un arbre gegantesc,
Semblant a una alsina amb branques plenes de fulles verdes.*

*S'hi veien en elles flors i fruits de totes les estacions,
ocells de diferents colors, de tots els països:
Cada espècie tenia el seu cant.
Però en alguns moments, tots cantaven com a una sola veu
en harmonia perfecta, semblaven dir:
Glòria només a Déu, tot per Maria.”*

Què ens convida a pregar?

Senyor, que acceptem i aprenguem a ser tots germans.